

200702710/1.

Datum uitspraak: 13 juni 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/34662 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 13 maart 2007 in het geding
tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover hier van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 maart 2007, verzonden op 20 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen appellant in het hoger-beroepschrift heeft aangevoerd, heeft hij niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Dat dat voor het eerst in hoger beroep gebeurt, verdraagt zich niet met het bepaalde in voormeld artikel 85 van de Vw 2000. Uit deze bepaling volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit die de rechtbank heeft gegeven, danwel, gelet op de daartegen voor haar aangevoerde gronden en de door haar te verrichten ambtshalve toetsing, behoorde te geven. Nu hetgeen is aangevoerd daaraan niet voldoet, is geen sprake van één of meer grieven, als in deze bepaling bedoeld. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.D. Trippert-van Gemeren, ambtenaar van
Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

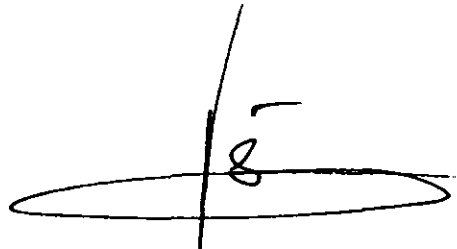
w.g. Trippert-van Gemeren
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juni 2007

289

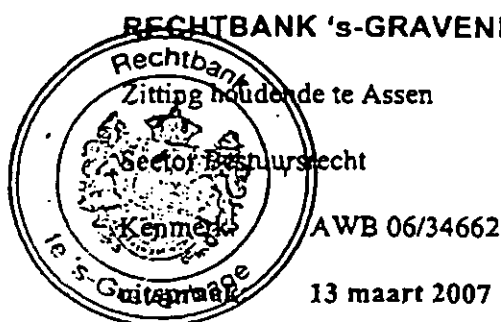
Verzonden: **13 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

inzake:

geboren op (toegekend na leeftijdsonderzoek),
 verblijvende te
 van Sierraalcoonse nationaliteit,
 IND dossiernummer: 0105.07.2118,
 V-nummer:
 eiser,
 gemachtigde: mr. E.J.P. Cats, advocaat te Emmen,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
 te 's-Gravenhage,
 verweerder,
 gemachtigde: mr. M. Buijsman, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Eiser heeft op 8 mei 2001 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) ingediend. Bij beschikking van 6 november 2001 is de aanvraag ingewilligd en is eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000, met ingang van 1 juni 2001 geldig tot 1 juni 2004.

Op 5 april 2004 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 Vw 2000 ingediend.

Bij beschikking van 20 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepsschrift van 17 juli 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De gronden van het beroep zijn ingediend op 15 augustus 2006. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 februari 2007. Eiser is

daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Algemeen

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Sct. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Standpunten van partijen

Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser is in Sierra Leone na de dood van zijn ouders opgevangen door majoor [redacted] behoorde tot de junta van Johnny Paul Koroma. Nadat majoor [redacted] is gedood, is eiser in [redacted] gaan wonen. Daar is hij meegenomen door de rebellen. Eiser wist uiteindelijk te ontsnappen. Eiser keerde terug naar [redacted] waar hij bij [redacted] ging wonen. Eiser werd beschuldigd van betrokkenheid bij de rebellen. Op een nacht kwamen er mannen van de SSD bij eiser aan de deur die eiser wilden arresteren nu hij door de SSD werd beschouwd als beschermeling van [redacted]. Eiser werd bang. Daarom heeft hij Sierra Leone verlaten.

Verweerder heeft de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 Vw 2000 afgewezen op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c Vw 2000. Bij brief van 16 september 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de Voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierraleonese nationaliteit te beëindigen. Uit het algemeen ambtsbericht van Sierra Leone van 8 juli 2002 blijkt dat de veiligheidssituatie in Sierra Leone in het algemeen is verbeterd. De algehele situatie in Sierra Leone is niet van dusdanige aard dat deze zou leiden tot de conclusie dat het voeren van een beleid van categoriale bescherming is geïndiceerd. De grond voor verlening als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder d Vw 2000 is komen te vervallen. De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd wordt mitsdien afgewezen. Evenmin bestaat er volgens verweerder aanleiding eiser op basis van één van de andere verleningsgronden van artikel 29 Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel te verlenen. Eiser heeft geen documenten overgelegd om zijn identiteit en nationaliteit vast te kunnen stellen. Eiser heeft onjuiste gegevens verstrekt aangaande zijn leeftijd, waardoor de oprechtheid van eisers asielaanspraak op voorhand is aangetast. Uit het onderzoeksrapport naar eisers leeftijd blijkt dat eiser op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder was. Evenmin heeft eiser reisdocumenten overgelegd. Voorts heeft hij onvoldoende concrete en verificerbare verklaringen verstrekt om de beweerde reisroute vast te kunnen stellen.

Van een persoon die heeft verklaard per boot van Sierra Leone naar Nederland te hebben gereisd mag in alle redelijkheid worden verwacht dat hij informatie kan verschaffen over eenvoudige zaken als datum waarop hij aan boord is gegaan, onder welke vlag en naam dit schip voer en welke nationaliteit de mensen aan boord hadden. Niet geloofwaardig is dat eiser zonder documenten en zonder controle aan boord van een internationaal varend schip is gekomen. Voorts komt de informatie die eiser heeft verschaft omtrent datum vertrek en datum aankomst van het schip in een Nederlandse haven niet overeen met de informatie uit het Lloyd Seadate-systeem van de politie Rotterdam-Rijnmond, district rivierpolitie. Eisers stelling dat niet alle schepen die de haven van Freetown aandoen zich laten registreren, volgt verweerder niet.

Voorts heeft eiser volgens verweerder andere bevreemdingwekkende verklaringen afgelegd over zijn asielrelaas. Allereerst heeft verweerder in dit verband overwogen dat eiser geen documenten heeft overgelegd om zijn asielrelaas te onderbouwen. Tevens valt niet in te zien waarom eiser, in tegenstelling tot vele van zijn medegevangenen, een andere, lichtere vorm van bestraffing zou hebben gehad vanwege zijn werkweigering en zijn weigering deel te nemen aan aanvallen op dorpen, noch waarom de rebellen zijn ontsnappingspogingen niet hebben gemeld aan hun leider. Voorts heeft eiser vage en summiere verklaringen afgelegd omtrent zijn ontsnapping uit het rebellenkamp. Niet aannemelijk is dat eiser, terwijl de rebellen zo streng waren en hij degene zou kunnen zijn die als represaille voor de verkrachting gedood zou kunnen worden, zonder bewaking water kon gaan halen. Dit klemt temeer nu eiser heeft verklaard dat hij twee keer eerder heeft geprobeerd te ontsnappen en hiervoor is opgepakt.

Voorts doet de zeer eenvoudige wijze waarop eiser zou zijn ontsnapt aan de SSD afbreuk aan de geloofwaardigheid van eisers verklaringen. Voor zover al uitgegaan mocht worden van het feit dat de autoriteiten eiser zouden willen arresteren wegens zijn relatie met de heer wordt de wijze waarop eiser wist te ontkomen aan de SSD ongeloofwaardig geacht. Eiser heeft immers verklaard dat er meerdere gewapende mannen in een auto naar de woning van waren gekomen om hem mee te nemen. Gelet hierop en het feit dat eiser door de autoriteiten geassocieerd zou worden met een belangrijk man als

is het niet aannemelijk dat eiser kennelijk zonder problemen de woning via de achterdeur heeft kunnen verlaten. Mitsdien wordt er geen geloof gehecht aan eisers verklaringen aangaande de door hem ondervonden problemen die uiteindelijk ertoe hebben geleid dat hij zijn land heeft verlaten. De veranderde situatie in Sierra Leone kan niet leiden tot een andere conclusie dan de bovengenoemde beoordeling van de geloofwaardigheid van de door hem aangevoerde feiten en omstandigheden.

Gelet op het bovenstaande was evenmin aannemelijk dat eiser in het land van herkomst gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Verdrag. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt voor vluchtelingenrechtelijke bescherming in aanmerking te komen. De onvrede met de algemene situatie in Sierra Leone is niet toereikend voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag. Verweerder heeft verwezen naar hetgeen is overwogen ten aanzien van de geloofwaardigheid.

Eisers relaas noch de overige thans bekende feiten en omstandigheden, afgezet tegen de algemene ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van Sierra Leone van 8 juli 2002, 31 juli 2003 en van 4 maart 2004 en de rapportages van de VN van 6 juli 2004 en 9 september 2004 zijn reden om aan te nemen dat eiser thans kan worden aangemerkt als een vluchteling in de zin van het Verdrag.

Mitsdien is thans niet aannemelijk dat eiser gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Verdrag. Eiser komt mitsdien niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder a Vw 2000.

Eiser komt evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder b, Vw 2000. Zowel bij de beoordeling ten tijde van de verleende vergunning als bij de beoordeling van de huidige situatie heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (verder: EVRM). Eiser komt evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder c, Vw 2000. Uit eisers verklaringen noch uit overige aanwijzingen blijkt dat eisers vertrek uit het land van herkomst verband houdt met zodanig traumatische ervaringen dat van hem daarom in redelijkheid niet kan worden verwacht terug te keren naar het land van herkomst. Niet wordt voldaan aan de voorwaarden voor het traumabelcid. Ook overigens zijn er door eiser geen klemmende redenen van humanitaire aard aangevoerd die leiden tot de conclusie dat in redelijkheid niet van eiser kan worden verlangd terug te keren naar het land van herkomst. De veranderde situatie kan niet leiden tot een andere dan de bovengenoemde beoordeling. Eiser komt evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder e of f Vw 2000.

Gelet op de omstandigheid dat eiser op de dag na de laatste dag van geldigheid van de verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd meerderjarig was, komt eiser reeds hierom niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

Eiser betwist allereerst dat de grond voor verlening als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000 is komen te vervallen. De veiligheids- en mensenrechtensituatie in Sierra Leone is dermate ongewis en zorgelijk dat het voeren van een categoriaal beschermingsbelcid in de zin van artikel 29, eerste lid aanhef en onder d Vw 2000 nog steeds geïndiceerd is. Eiser is drie jaar in het bezit geweest van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en derhalve dient hij thans in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft bij de beoordeling van eisers aanspraken op een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder a, b en c Vw 2000 geheel ten onrechte de geloofwaardigheid van eisers verklaringen in twijfel getrokken. Eiser betwist het leeftijdsonderzoek. De gehanteerde onderzoeksmethode is omstreden. Ook is eiser geheel ten onrechte het ontbreken van reisdocumenten tegengeworpen. Eiser is op illegale wijze naar Nederland gesmokkeld. Hij was niet in het bezit van papieren. Eiser heeft over zowel de reisroute als over het schip zoveel informatie gegeven als van hem verwacht had kunnen worden. Eiser is 's-avonds aan boord van het schip gegaan. Hij moest in een kleine kamer verblijven tijdens de reis. Eiser blijft er voorts bij dat het niet ongebruikelijk is geweest dat schepen de haven van Freetown aandeden zonder zich officieel te laten registreren.

Eiser meent dat het niet vreemd is dat de twee ontsnappingspogingen niet door de rebellen aan hun leider zijn gemeld. De rebellen waren niet gedisciplineerd en traden willekeurig op. Voorts heeft hij over zijn ontsnapping concreet en aannemelijk verklaard. Het riviertje waar hij water haalde, bevond zich in onmiddellijke nabijheid van het rebellenkamp. Daarom mocht hij zonder bewaking water halen. Juist omdat de rebellen als meedogenloos bekend stonden, hebben de rebellen eisers ontsnapping niet voorzien. Over zijn ontsnapping aan de SSD heeft eiser wel degelijk geloofwaardige verklaringen afgelegd. De SSD wilde hem oppakken nu hij als beschermeling van werd gezien en eiser met de junta van Johnny Paul Koroma in verband werd gebracht. De SSD wist niet dat eiser via de achterdeur kans had te ontsnappen. Nu uitgegaan dient te worden van de geloofwaardigheid is aannemelijk dat hij in Sierra Leone te vrezen heeft voor vervolging en dat hij bij terugkeer een reëel en voorzienbaar risico loopt om het slachtoffer te worden van behandelingen in de

zin van artikel 3 EVRM. Eiser wordt door de autoriteiten in verband gebracht met de junta van Koroma. Vanwege zijn relatie met heeft eiser ook thans nog voor vervolging van de zijde van de autoriteiten te vrezen. Eiser zal geen eerlijk proces krijgen. Eiser is door de burgers in als rebel herkend en heeft van de zijde van de bevolking represailles te vrezen. De autoriteiten in Sierra Leone zijn niet in staat om bescherming te bieden. Ook tegen de dreiging van de rebellen kan eiser geen bescherming van de overheid krijgen. Voorts meent eiser aanspraken te kunnen maken op het traumatabeleid. Eisers ouders zijn door de RUF doodgeschoten. Eiser is hierdoor getraumatiseerd.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep

Beoordeling van het beroep

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen, indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen.

Bij beschikking van 6 november 2001 is de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw 2000 ingewilligd in die zin dat aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d Vw 2000 is verleend.

De rechtbank ziet zich eerste voor de vraag gesteld of verweerder het beleid van categoriale bescherming met betrekking tot Sierra Leone heeft mogen beëindigen.

Bij brief van 16 september 2002 verweerder heeft de Voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leoneanse nationaliteit te beëindigen. Uit het algemeen ambtsbericht Sierra Leone van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 8 juli 2002 blijkt dat de veiligheidssituatie in Sierra Leone in het algemeen is verbeterd en dat de algehele veiligheidssituatie in Sierra Leone niet van dusdanige aard is dat deze zou leiden tot de conclusie dat het voeren van een beleid van categoriale bescherming in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000 is geïndiceerd. De minister heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen besluiten om ten aanzien van asielzoekers uit Sierra Leone niet langer een categoriaal beschermingsbeleid te voeren. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 26 februari 2003 (nr. 200206678/1, JV 2003/140).

Nu geen beleid van categoriale bescherming meer wordt gevoerd met betrekking tot Sierra Leone, dient de rechtbank te beoordelen of verweerder eiser op juiste gronden, ex tunc en ex nunc toetsend, niet in aanmerking heeft gebracht voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 29, eerste lid, onder a, b of c, van de Vw 2000

Toetsing ex-tunc

Blijkens de bestreden beschikking en het verhandelde ter zitting acht verweerder het relaas van eiser niet geloofwaardig. Hoewel verweerder in de bestreden beschikking niet expliciet toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in artikel 31, tweede lid aanhef en onder f, Vw 2000, heeft eisers gemachtigde dit wel als zodanig begrepen. De rechtbank leest de bestreden beschikking mitsdien zo als ware toepassing gegeven aan artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000.

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder zich gelet op de daarvoor gegeven motivering op standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden, die hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Derhalve is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken, niet aan verweerder om het tegendeel aannemelijk te maken.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen en overweegt daartoe als volgt. Niet in geschil is dat eiser geen documenten als bedoeld in voornoemd artikel heeft overgelegd. Verweerder heeft zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser geen verifieerbare dan wel gedetailleerde en coherent verklaringen heeft gegeven omtrent zijn reisroute. Hier komt bij dat de informatie die eiser wel heeft verschaft omtrent datum vertrek en datum aankomst van het schip in een Nederlandse haven niet overeenkomt met de informatie uit het Lloyd Seadate-systeem van de politie Rotterdam-Rijnmond.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan dan mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000 in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Verweerder heeft, naar het oordeel van de rechtbank, in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat het asielrelaas van eiser op essentiële onderdelen positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Met name eisers verklaringen over zijn ontsnappingspogingen aan de rebellen, zijn - uiteindelijk - geslaagde ontsnapping aan de rebellen en de ontsnapping aan de SSD heeft verweerder in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. De rechtbank neemt hierbij tevens in aanmerking dat uit het leeftijdsonderzoek ten behoeve van eiser is gebleken dat eiser bij zijn asielaanvraag een onjuiste leeftijd heeft opgegeven.

Terecht en op goede gronden heeft verweerder aldus – ex tunc toetsend – eiser niet in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000.

Toetsing ex nunc

Voorts heeft verweerder terecht en op goede gronden geconcludeerd dat eiser ook ex nunc toetsend niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c van de Vw 2000. De rechtbank verwijst in dit verband naar hetgeen hiervoor is overwogen ten aanzien van de geloofwaardigheid van eisers verklaringen.

Verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 onder de beperking 'verblijf als alleenstaande vreemdeling'.

Uit het leeftijdsonderzoek is gebleken dat eiser ten tijde van zijn asielaanvraag achttien jaar of ouder was. Ten aanzien van eisers stelling dat het leeftijdsonderzoek zoals toegepast in eisers zaak omstreden is en niet betrouwbaar is, oordeelt de rechtbank dat het leeftijdsonderzoek voldoet aan de eisen die de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State stelt.

De rechtbank is van oordeel dat eerder genoemd leeftijdsonderzoek beschouwd moet worden als een deskundigenadvies. Blijkens vaste jurisprudentie mag verweerder bij de uitoefening van zijn bevoegdheden uitgaan van de juistheid van zo'n deskundigenadvies, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn om te twijfelen aan juistheid ervan. Het enkel uitspreken van twijfel kan niet als zodanig worden beschouwd.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank voorts van oordeel dat verweerder in redelijkheid een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 heeft kunnen onthouden.

Het beroep is derhalve ongegrond.

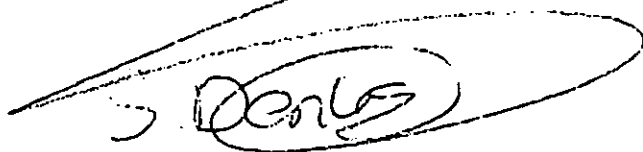
Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

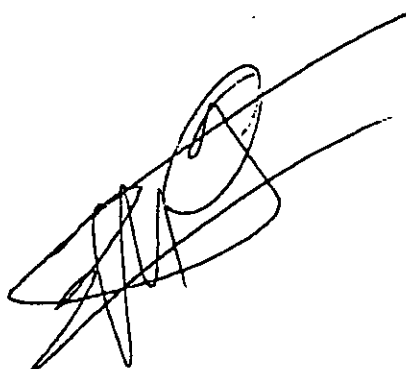
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.J. Bosker, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 13 maart 2007 in tegenwoordigheid van mr. S. Derks als griffier.

Afschrift verzonden: 20 MRT 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Smidspad 31
5046 JA Tilburg
Telefoon
013-5335472
Fax
013-5335508

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Tilburg,

17 april 2007

Inzake:

hoger beroep van dhr. .

IND-dossiernummer: 0105-07-2118

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Edelgrootachtbare Heer of Vrouwe,

Middels dit hoger beroepschrift wordt namens de heer , geboren op (hierna te noemen: betrokkene), van Sierra Leone nationaliteit, hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, d.d. 13 maart 2007 (Awb 06/34662).

Betrokkene heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep. Hij kiest domicilie op mijn kantooradres.

Bijgaand treft u aan een kopie van de bestreden uitspraak van de Rechtbank d.d. 13 maart 2007. Deze uitspraak is op 20 maart 2007 per aangetekende post verzonden.

In de uitspraak wordt het namens betrokkene ingestelde beroep tegen de beschikking van de voormalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (thans Staatssecretaris van Justitie) d.d. 20 juni 2006, waarbij de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is afgewezen, ongegrond verklaard.

Betrokkene kan zich in de bestreden uitspraak niet vinden en voert daartegen de volgende grieven aan.

Grief 1: Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat de beschikking van 20 juni 2006 aldus gelezen moet worden als ware toepassing gegeven aan artikel 31 lid 2 sub f Vw. Tevens heeft de Rechtbank ten onrechte overwogen dat als gevolg hiervan van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.

Deze grief richt zich tegen de rechtsoverwegingen op bladzijde 6, 2e, 4e en laatste alinea van de aangevallen uitspraak.

Betrokkene stelt zich op het standpunt dat de Rechtbank in navolging van verweerder een verkeerde maatstaf heeft gehanteerd door te stellen dat van het asielrelaas positieve overtuigingskracht dient uit te gaan. In het voornemen noch in de beschikking van 20 juni 2006 heeft verweerder een beroep gedaan op art. 31 lid 2 sub f Vw.

De omstandigheid dat in het voornemen en de beschikking wel door verweerder is aangegeven dat betrokkene geen reisdocumenten heeft overgelegd en zijn verklaringen omtrent zijn reis niet verificerbaar zijn impliceert niet dat verweerder daarmee een beroep heeft gedaan op art. 31 lid 2 sub f Vw. Verweerder kan er immers ook voor kiezen om het ontbreken van documenten en bescheiden wel mee te wegen maar niet tegen te werpen in de zin van art. 31 lid 2 sub f Vw, hetgeen in casu kennelijk ook is gebeurd.

Aangezien volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling enkel het criterium "positieve overtuigingskracht" dient te worden gehanteerd ingeval sprake is van een situatie waarin art. 31 lid 2 sub a t/m f Vw terecht is tegengeworpen, waarvan in casu geen sprake is, hebben verweerder en Rechtbank dit criterium ten onrechte toegepast bij de beoordeling van het asielrelaas.

Betrokkene wijst er in dit verband nog op dat verweerder expliciet in de beschikking van 20 juni 2006 heeft aangegeven dat is getoetst aan het criterium positieve overtuigingskracht (blz. 3, 2e alinea).

Grief 2: Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat verweerder terecht ex-tunc toetsend en ex-nunc toetsend heeft mogen stellen dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van art. 29 lid 1 sub a, b of c Vw.

Deze grief richt zich tegen de rechtsoverwegingen op bladzijde 7, 1e, 2e en 3e alinea van de aangevallen uitspraak.

Betrokkene stelt vast dat het standpunt van verweerder is gebaseerd op de stelling dat het asielrelaas van betrokkene positieve overtuigingskracht ontbeert. Aangezien dit criterium echter ten onrechte is gehanteerd, kan de ex-tunc toets en ex-nunc toets van verweerder geen stand meer houden. De Rechtbank heeft zulks miskend.

Grief 3: Ten onrechte heeft de Rechtbank het namens betrokkene ingediende beroep ongegrond verklaard.

Uit hetgeen ten aanzien van de grieven 1 en 2 is aangevoerd volgt dat betrokkene zich op het standpunt stelt dat zijn beroep gegrond had dienen te worden verklaard en dat de beschikking d.d. 20 juni 2006 had dienen te worden vernietigd.

MET CONCLUSIE:

Betrokkene verzoekt de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, d.d. 13 maart 2007 te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, het op 17 juli 2006 ingediende beroep alsnog gegrond te verklaren en de beschikking van 20 juni 2006 te vernietigen.

F.J.M. Schonkeren
gemachtigde